NORAKSTS
Lieta Nr.A42723008
A02211-10/19

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 13.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Kovaļevska,

piedaloties atbildētāja Ādažu novada pusē pieaicinātās iestādes Ādažu novada domes pārstāvei *M.D.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *G.V.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Ādažu novada domes Administratīvās komisijas 2008.gada 25.septembra lēmuma Nr.B68-28/32 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 15.septembrī Ādažu novada būvinspektore sastādīja *G.V.* administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.EM 800821 par to, ka pieteicējs viņam piederošajā īpašumā „*/Nosaukums/*" ir veicis Mazā Baltezera krasta nostiprināšanu, uzbēršanu, krasta līnijas izmainīšanu, žoga būvniecību bez akceptēta projekta un būvatļaujas, kā arī pontona novietošanu Mazā Baltezera krastā bez saskaņošanas, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta noteikumu Nr. 112 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi) 102. un 112.punktu, kā arī Aizsargjoslu likuma 37. panta pirmo daļu.

[2] Ar Ādažu novada domes Administratīvās komisijas 2008.gada 25.septembra lēmumu Nr.B68-28/32 (turpmāk – Lēmums) pieteicējs par minēto pārkāpumu saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 152.panta otrās daļas, piemērojot pieteicējam naudas sodu Ls 200 apmērā.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Būvniecības process ir noteikts ar likumu, tam ir leģitīms mērķis – aizsargāt personas tiesības rīkoties ar savu īpašumu, tai pašā laikā nosakot kārtību būvniecības procesā, kas aizliedz patvaļīgu būvniecību, jo patvaļīga būvniecība apdraud gan personu drošību un dzīvību gan citu objektu drošību.

[2.2] Lietā esošie materiāli pierāda, ka Mazā Baltezera krasts īpašumā „*/Nosaukums/*" ir nostiprināts ar koka pāļiem gar ūdens malu. Nostiprināšana ir veikta bez akceptēta projekta un būvatļaujas. Krasta nostiprināšana veikta pa pašvaldībai piederošo teritoriju, ezera krastu. Nostiprinot krastu, ir veikta teritorijas uzbēršana un dabīgās ezera krasta līnijas izmaiņas, iebūvējoties ezerā. To pierāda lietā esošais administratīvā pārkāpuma protokols, apsekošanas akts, fotokopijas, ortofoto un izkopējums no topogrāfijas. Arī pats īpašnieks atzīst, ka krasta stiprināšana nav likumā noteiktā kārtībā saskaņota.

[2.3] Īpašumā „*/Nosaukums/*" ir veikta žoga būvniecība bez akceptēta projekta un būvatļaujas. To pierāda lietā esošais administratīvā pārkāpuma protokols, apsekošanas akts, fotokopijas. Arī pats īpašnieks atzīst, ka žogs tiks ietverts dzīvojamās mājas projektā, kas drīzumā tiks iesniegts apstiprināšanai.

[2.4] Ezerā ir izbūvēta pontona laipa, kurai nav veidots krasta nostiprinājums un tai nav stacionāru enkurošanās elementu akvatorijas teritorijā, līdz ar to tā nav atzīstama par būvi.

[2.5] Ezera tauvas joslā izbūvēts slips kuģošanas līdzekļu nolaišanai ūdenī bez saskaņota projekta un būvatļaujas.

[2.6] Tādējādi pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpums, par ko atbildība apredzēta LAPK 152.panta otrajā daļā, jo viņš ir veicis Mazā Baltezera krasta nostiprināšana, veicot krasta uzbēršanu un dabīgās krasta līnijas izmaiņas īpašumā „*/Nosaukums/*" bez akceptēta projekta un būvatļaujas, tādējādi pārkāpjot Būvniecības likuma 13. panta pirmo daļu, Vispārīgo būvnoteikumu 58.,102 un 112.punktu unAizsargjoslu likuma 37. panta pirmās daļas 4. punktu. Tāpat ir veikta žoga būvniecība bez akceptēta projekta un būvatļaujas, tādejādi pārkāpjot Būvniecības likuma 13. panta pirmo daļu, Vispārīgo būvnoteikumu 58.,102 un 112.punktu, veikta slipa izbūve tauvas joslā, tādejādi pārkāpjot Aizsargjoslu likuma 37. panta pirmās daļas 5. punktu.

[2.7] Pieņemot lietā lēmumu par soda piemērošanu jāņem vērā samērīguma principu, t.i., ka labums, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir lielāki nekā viņa tiesību ierobežojums. Soda kā piespiedu līdzekļa speciālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai administratīvā akta adresāts neizdarītu jaunus prettiesiskus nodarījumus. Soda ģenerālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai to neizdarītu citas personas. Komisija savā darbībā ievēro Administratīvā procesa likumā noteiktos administratīvā procesa principus, tostarp vienlīdzības principu.

Patvaļīga krasta nostiprināšana Mazā Baltezera aizsargjoslā, kura ir applūstoša, rada papildus plūdu riskus vietās, kur plūdu draudi līdz šim nav pastāvējuši, īpaši, ja tā tiek uzbērta un izmainīta, kā arī šāda rīcībā pasliktina vides stāvokli, jo bojā esošo reljefa stāvokli, iežu sastāvu, augu valsti. Aizsargjosla ir radīta tam, lai nosargātu un racionāli izmatotu dabas resursus, samazinātu piesārņojuma negatīvo ietekmi uz ūdens ekosistēmu, ierobežotu saimniecisko darbību applūstošajās zonās, saglabātu apvidu raksturīgo ainavu,

[2.8] Lietā nav konstatēti vainu mīkstinoši vai vainu pastiprinoši apstākļi.

[3] 2008.gada 17.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2008.gada 23.oktobra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] LAPK 239.panta 7. un 8.punkts nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja ir šādi apstākļi: ja līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termini, t.i. četri mēneši no pārkāpuma izdarīšanas dienas; ja par to pašu faktu attiecībā uz personu, kuru sauc pie administratīvās atbildības, jau ir kompetentas institūcijas (amatpersonas) lēmums par administratīvā soda uzlikšanu.

2004.gada 17.augustā Lielrīgas reģionālā vides pārvalde pieņēma Lēmumu Nr.G04/106 administratīvā pārkāpuma lietā (par hidrotehnisko darbu veikšanu, kas saistīti ar ezera krasta izmaiņu un koka pāļu iedzīšanu gar ūdens malu), ar kuru pieteicēja sievai *I.V.* par 2004.gada 17.februāra Ministru kabineta Noteikumu Nr. 80 „Virszemes ūdens objektu tīrīšanas un padziļināšanas kārtība" pārkāpšanu tika piemērots administratīvais sods Ls 250 apmērā. No 2004.gada nekādi papildus darbi īpašumā nav veikti un administratīvais sods ir samaksāts.

[3.2] Ādažu novada būvinspektore, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, nav ievērojusi LAPK 248.panta noteikumus, kas nosaka administratīvā pārkāpuma protokola saturu.

[3.2.1] Kā protokola sastādīšanas vieta norādītā Rīgas rajons, Ādažu novads, kas neatbilst dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumiem.

[3.2.2] Nav norādīta institūcija, kuru pārstāv protokola sastādītāja, jo par tādu nevar uzskatīt Ādažu novadu, kā norādīts administratīvā pārkāpuma protokola 2.punktā.

[3.2.3] Nav norādīta pārkāpuma izdarīšanas vieta, jo par tādu nevar uzskatīt Lielā Baltezera krastu (administratīvā pārkāpuma protokola 7.punkts).

[3.2.4] Vispār nav norādīts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laiks, kas nedod iespēju konstatēt, vai nav iestājies noilgums, saskaņā ar administratīvā soda uzlikšanas termiņiem.

[4] 2008.gada 21.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Ādažu novada domes (turpmāk – arī atbildētājs) paskaidrojumi par pieteikumu, kurā atbildētājs norāda, ka pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt.

[4.1] Attiecībā uz Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes 17.08.2004. lēmumu Nr. G04/106 atbildētāja paskaidro, ka amatpersona, kura sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu par minēto lēmumu uzzināja tikai tad, kad pieteicējs ieradās uz protokola sastādīšanu, t.i., 15.09.2008. un iesniedza šo dokumentu. Līdz tam ne pats pieteicējs, ne Lielrīgas reģionālā vides pārvalde atbildētāju par to nebija informējusi. Faktu par nelikumīgās būvniecības pazīmēm īpašumā „*/Nosaukums/*" būvinspektore konstatēja 18.08.2008., apsekojot īpašumu, līdz ar to laiks, no kura ir aprēķināms LAPK 37. panta pirmajā daļā norādītais termiņš, ir 18.08.2008.

[4.2] Atbildētāja, pieņemot lēmumu pieteicēja lietā, izvērtēja Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes 17.08.2004. lēmumu un konstatēja, ka pieteicēja sieva ir saukta pie administratīvās atbildības par citu LAPK paredzēto pārkāpumu, proti, par LAPK 64. panta pārkāpumu (pieteicēja sieva bija pārkāpusi tajā laikā spēkā esošos 2004. gada 17. februāra Ministru kabineta noteikumus Nr. 80 „Virszemes ūdens objektu tīrīšanas un padziļināšanas kārtība"). LAPK 64.pants noteic administratīvā pārkāpuma sastāvu - pārkāpumi vides aizsardzībā (objekts), kas konkrētajā gadījumā ir izpaudusies kā patvaļīga ūdens objektu lietošanas noteikumu pārkāpšana, tas ir, hidrotehnisko darbu veikšana virszemes ūdens objektu aizsargjoslā, veicot ezera tīrīšanu un padziļināšanu. Savukārt LAPK 152. pants noteic administratīvos pārkāpumus būvniecībā (objekts), kas izpaužas būvniecības noteikumu pārkāpšanā (objektīvā puse). Atbildība, cita starp, ir paredzēta par būves renovāciju, rekonstrukciju vai restaurāciju bez akceptēta projekta vai būvatļaujas (izņemot gadījumus, kas noteikti Vispārīgajos būvnoteikumos), vai vienkāršotas renovācijas vai vienkāršotas rekonstrukcijas noteikumu pārkāpšanu, par būves patvaļīgu būvniecību utt. Tātad, ja pieteicējs veicis īpašumam piegulošā krasta nostiprināšanu, betona slipa izbūvi, žoga būvniecību bez akceptēta projekta vai būvatļaujas, pieteicēja rīcība kvalificējama pēc kādas no LAPK 152. panta daļām, konkrētajā gadījumā – pēc LAPK 152. panta otrās daļas – par patvaļīgu būvniecību.

Tādējādi secināms, ka pieteicējam attiecībā uz būvniecības noteikumu pārkāpumiem nav citas kompetentas institūcijas (amatpersonas) lēmuma par administratīvā soda uzlikšanu vai neatcelta lēmuma par administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanu, kā arī par šo faktu nav ierosināta krimināllieta.

[4.3] Attiecībā uz pieteicēja iebildumiem pret administratīvā pārkāpuma protokola saturu, atbildētāja paskaidro, ka administratīvā pārkāpuma protokola veidlapu reglamentē Ministru kabineta noteikumi Nr.484 (28.06.2006.) „Administratīvā pārkāpuma protokola veidlapu un naudas sods kvīts veidlapu izgatavošanas un izmantošanas kārībā". Kā protokola sastādīšanas vieta norādīts „Rīgas rajona Ādažu novadā", kas atbilst visiem lietvedību reglamentējošiem noteikumiem. Institūcija, kas sastādījusi protokolu ir norāda veidlapas pašā augšā - tā ir Ādažu novada dome. Pārkāpuma konstatēšanas vieta ir norādīta protokola 6. punktā, tas ir, „*/Nosaukums/*" Ādažu novads. Pārkāpuma izdarīšanas laiku atbildētājs nevar konstatēt, bet LAPK 37. panta pirmā daļa noteic, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, – četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas. Tā kā pārkāpums ir ilgstošs, diena, kad pārkāpumu ir konstatējusi amatpersona, kurai ir tiesības un pienākums kontrolēt būvniecības procesa tiesiskumu, ir norādīts apsekošanas aktā – 2008. gada 18. augusts.

Atbildētāja uzsver, ka protokols ir sastādīts pieteicēja klātbūtnē un tajā nav norādes, ka pieteicējam ir piezīmes par protokola saturu, protokolam ir pievienots gan personas

paskaidrojums, gan akts par pārkāpuma konstatējumu. Arī komisijas sēdē pieteicējam nebija iebildumi par protokola saturu. Līdz ar to atbildētāja uzskata, ka neviens no pietiecēja iebildumiem par administratīvā pārkāpuma protokola saturu nemazina administratīvā akta tiesisko spēku.

[5] Pieteicējs uz tiesas sēdi nebija ieradies. Tiesa konstatēja, ka pieteicējam 2010.gada 5.augustā nosūtītā pavēste saņemta atpakaļ tiesā 2010.gada 10.septembrī. Pavēste bija nosūtīta uz pieteikumā norādīto adresi, kas ir arī pieteicēja deklarētās dzīvesvietas adrese. 2010.gada 10.septembrī pieteicējam atkārtoti nosūtīta pavēste par tiesas sēdi un viņa norādīto adresi. Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicējam par tiesas sēdi paziņots likumā noteiktajā kārtībā. No pieteicēja nav saņemta informācija par neierašanās iemesliem un nav arī saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu. Tiesa konstatēja, ka nepastāv Administratīvā procesa likuma 268.pantā minētie pamati tiesas sēdes atlikšanai. Tiesa konstatēja, ka nepastāv arī Administratīvā procesa likuma 269.pantā paredzētie apstākļi, un nolēma, atbilstoši LAPK 260.panta trešajai daļai, lietu skatīt pēc būtības bez pieteicēja klātbūtnes.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies atbildētāja pārstāves paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[7] Tiesa konstatē, ka ar Lēmumu pieteicējs saukts pie atbildības par LAPK 152.panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu. LAPK 152.panta otrā daļa noteic, ka par būves patvaļīgu būvniecību fiziskajām personām uzliek naudas sodu no simt līdz tūkstoš latiem.

Būvniecības likuma 1.panta 21.punktā skaidrots, ka patvaļīga būvniecība ir būvdarbi, kas tiek veikti bez būvatļaujas vai neatbilst akceptētajam būvprojektam, izņemot Vispārīgajos būvnoteikumos paredzētos gadījumus. Savukārt Būvniecības likuma 1.panta 6.punktā skaidrots, ka būvdarbi ir darbi, kas tiek veikti būvlaukumā vai būvē, arī nojaukšana.

Tātad, lai atzītu, ka persona ir izdarījusi LAPK 152.panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu, ir jākonstatē, ka persona būvlaukumā vai būvē ir veikusi darbus bez būvatļaujas, vai arī ka persona būvlaukumā vai būvē ir veikusi darbus, kas neatbilst akceptētajam būvprojektam.

[8] No Lēmuma izriet, ka pieteicējs ir veicis patvaļīgu būvniecību, jo viņš:

1) ir veicis Mazā Baltezera krasta nostiprināšana, veicot krasta uzbēršanu un dabīgās krasta līnijas izmaiņas īpašumā „*/Nosaukums/*" bez akceptēta projekta un būvatļaujas;

2) ir veicis žoga būvniecību bez akceptēta projekta un būvatļaujas;

3) ir veicis slipa izbūvi tauvas joslā.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs nenoliedz, ka viņš ir veicis norādītos darbus. Tāpat pieteicējs arī atzīst, ka darbu veikšanai nav saņemta būvatļauja. Tātad lietā faktiski nav strīda par to, ka pieteicējs ir veicis patvaļīgu būvniecību.

Taču pieteicējs norāda, ka Lēmums ir atceļams, pamatojoties uz LAPK 239.panta 7.un 8.punktu, kā arī procesuālu pārkāpumu dēļ.

[9] LAPK 239.panta 7.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi. Saskaņā ar LAPK 37.panta pirmo daļu administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no

pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, - četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas.

Tā kā likums paredz atšķirīgu soda uzlikšanas termiņa skaitījuma sākumu atkarībā no tā, vai pārkāpums ir ilgstošs, tiesai jākonstatē, vai būves patvaļīga būvniecība ir uzskatāma par ilgstošu pārkāpumu.

[9] LAPK nenoteic, kas šā likuma izpratnē uzskatāms par ilgstošu pārkāpumu. Taču administratīvo pārkāpumu lietas ir uzskatāmas par krimināllietām Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izpratnē *(Sk. Satversmes tiesa 2002. gada 20. jūnija sprieduma lietā Nr. 2001-17-0106 secinājumu daļas 6.1. punktu.).* Līdz ar to tiesas ieskatā LAPK lietoto terminu interpretācijā iespējams izmantot Krimināllikumā ietverto terminu skaidrojumus.

[9.1] Krimināllikuma 23.panta otrā daļa noteic, ka atsevišķu (vienotu) noziedzīgu nodarījumu veido arī turpināti un ilgstoši noziedzīgi nodarījumi. Panta ceturtā daļa noteic, ka atsevišķs ilgstošs noziedzīgs nodarījums ir nepārtraukta viena noziedzīga nodarījuma sastāva realizēšana (darbība vai bezdarbība), kas saistīta ar tai sekojošu ilgstošu to pienākumu nepildīšanu, kurus likums ar krimināl vajāšanas piedraudējumu uzlicis vainīgajai personai. Šā panta trešā daļa savukārt noteic, ka atsevišķu turpinātu noziedzīgu nodarījumu veido vairākas savstarpēji saistītas tādas pašas noziedzīgas darbības, kas vērstas uz kopēju mērķi, ja tās aptver vainīgās personas vienots nodoms, tāpēc savā kopumā tās veido vienu noziedzīgu nodarījumu.

Krimināltiesību literatūrā norādīts, ka ilgstošs noziedzīgs nodarījums tiek uzsākts noteiktā darbības laikpunktā (pienākuma neizpildīšanas momentā), bet pabeigtā noziedzīga nodarījuma stadijā tas turpinās ilgāku laiku. Ilgstošs krimināl nodarījums tiek pabeigts brīdī, kad likumpārkāpējs rīkojas ar nolūku pārtraukt tā īstenošanu vai tā tālāka realizācija nav iespējama objektīvu iemeslu dēļ, piemēram, saistībā ar personas aizturēšanu (*sk. Judins A. Krimināltiesību terminu skaidrojošā vārdnīca – Rīga: „RaKa", 1999, 55.lpp.*).

[9.2] LAPK 152.panta otrā daļa paredz atbildību par būves patvaļīgu būvniecību. Tiesa jau norādīja, ka saskaņā ar Būvniecības likuma 1.panta 21.punktu patvaļīga būvniecība ir būvdarbi, kas tiek veikti bez būvatļaujas vai neatbilst akceptētajam būvprojektam, izņemot Vispārīgajos būvnoteikumos paredzētos gadījumus. Savukārt Būvniecības likuma 1.panta 6.punktā skaidrots, ka būvdarbi ir darbi, kas tiek veikti būvlaukumā vai būvē, arī nojaukšana. Tātad LAPK 152.panta otrā daļa atbildību paredz par būvdarbu veikšanu.

Ņemot vērā ilgstoša noziedzīga nodarījuma un turpināta noziedzīga nodarījuma izpratni krimināltiesībās, tiesa uzskata, ka būves patvaļīgu būvniecību nevar uzskatīt par ilgstošu administratīvo pārkāpumu, jo likumdevējs administratīvo atbildību ir noteicis nevis par to, ka būvdarbu rezultātā radusies ilgstoša situācija (stāvoklis) - nelegalizēta būve, bet gan par konkrēto fizisko darbību - būvdarbu veikšanu. Ja iestāde konstatē, ka personas veiktie būvdarbi pēc sava rakstura ir tādi, kas sastāv no vairākiem savstarpēji saistītiem un secīgiem būvdarbiem, tad būvdarbu veikšanu var uzskatīt par turpinātu administratīvo pārkāpumu. Tādā gadījumā noilguma skaitījums būtu sākams no brīža, kad konkrētajā būvē izdarīts pēdējais nelikumīgais būvdarbs *(sal.: Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 14.aprīļa sprieduma lietā Nr.AA43-0371-08 9.punkts).*

[9.3] Tiesa var piekrist atbildētāja pārstāves teiktajam, ka, neatzīstot patvaļīgu būvniecību par ilgstošu pārkāpumu, personas var būt daudz grūtāk saukt pie atbildības, jo tad ir jāpierāda arī darbu veikšanas laiks. Taču tiesas ieskatā šādas grūtības nevar būt iemesls, lai pārkāpumu atzītu par ilgstošu. To vai pārkāpums ir ilgstošs, nosaka pārkāpuma objektīvās pazīmes, nevis tas, cik grūti vai viegli ir pierādāmi konkrēti fakti. Darbu veikšanas laiku vai pierādīt ar dažādiem pierādīšanas līdzekļiem – liecinieku liecībām, dažādiem dokumentiem par materiālu iegādi u.tml. Turklāt tiesa vērš uzmanību uz to, ka neatkarīgi no tā, vai persona ir vai nav administratīvi sodīta par nelikumīgu būvniecību, šī persona nav atbrīvota no pienākuma būvniecību reglamentējošajos normatīvajos aktos noteiktā kārtībā legalizēt veiktos

būvdarbus vai arī atjaunot būves iepriekšējo stāvokli. Ja būvinspektors konstatē, ka būvniecība notiek bez nepieciešamās būvatļaujas, būvinspektoram ir tiesības rīkoties saskaņā ar Būvniecības likuma 30.pantā noteikto.

[9.4] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka būves patvaļīga būvniecība nav ilgstošs pārkāpums. Līdz ar to, lai piemērotu administratīvo sodu par LAPK 152.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, iestādei bija jānoskaidro, ka persona pēdējos būvdarbus ir veikusi ne vēlāk kā pirms četriem mēnešiem. Savukārt tiesai ir jāpārbauda, vai ar lietā esošiem materiāliem ir pierādīts fakts, ka pieteicējs būvdarbus ir veicis četru mēnešu periodā pirms administratīvā soda uzlikšanas.

[10] Tiesa konstatē, ka pieteicējs pieteikumā norādījis, ka 2004.gada 17.augustā pieteicēja sieva sodīta par hidrotehnisko darbu veikšanu, kas saistīti ar ezera krasta izmaiņu un koka pāļu iedzīšanu gar ūdens malu. Pēc tam nekādi papildus darbi neesot veikti. Pieteicēja 2008.gada 12.septembra paskaidrojumā Ādažu novada būvvaldei pieteicējs norādījis, ka žoga izbūve veikta 2004.-2005.gadā *(lietas 23.-25.lapa).*

Tā kā lietā esošais Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes 2004.gada 17.augusta lēmums *(lietas 5.lapa)* pierāda to, ka ezera krasta līniju izmaiņa un koka pāļu iedzīšana ir veikta jau 2004.gadā, tad tiesas ieskatā ir iespējams, ka arī citi darbi varētu būt pabeigti pirms 2008.gada.

[11] Tiesa konstatē, ka Lēmumā nav vērtēts tas, vai darbi ir pabeigti un kad tie ir veikti.

Tiesas ieskatā lietā esošie pierādījumi nepierāda to, ka administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī būvdarbi vēl nebūtu bijuši pabeigti vai arī bijuši pabeigti nesen. 2008.gada 18.augusta apsekošanas aktā norādīts, ka, apsekojot nekustamo īpašumu „*/Nosaukums/*", ir veikta Mazā Baltezera krasta nostiprināšana, ir veikta krasta uzbēršana un konstatētas krasta līnijas izmaiņas. Ir izbūvēts žogs pa zemes gabala robežām. Mazā Baltezera krastā ir novietota laipa, kuras novietošanas vieta nav saskaņota Ādažu novada būvvaldē, Mazā Baltezera tauvas joslā ir izveidota betona nobrauktuve laivām. Iepriekšminētiem darbiem Būvvaldē nav saskaņoti tehniskie projekti šīm būvēm, nav izsniegtas būvatļaujas šo darbu veikšanai (*lietas 18.lapa*). Administratīvā pārkāpuma protokolam pievienotas fotogrāfijas, kurās ir redzams, ka Mazā Baltezera krasts ir nostiprināts ar koka pāļiem, kas iedzīti gar ūdens malu, ezerā atrodas gara laipa, tauvas joslā ir izbūvēts slips kuģošanas līdzekļu nolaišanai ūdenī, gar īpašumu ir izbūvēts žogs ar iebetonētiem pamatiem, daļēji caurredzamu koka sētu un metāla vārtiem (*lietas 19.–22.lapa).* Tiesas ieskatā lietā esošie pierādījumi liecina par to, ka būvdarbi bija pabeigti. No lietā esošajiem pierādījumiem nav iespējams konstatēt būvdarbu veikšanas laiku, taču šie pierādījumi neizslēdz iespēju, ka būvdarbi bija pabeigti jau pirms 2008.gada, kā to norāda pieteicējs.

Līdz ar to tiesa secina, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem nav pierādīts tas, ka pieteicējs būvdarbus veicis četru mēnešu periodā pirms administratīvā soda uzlikšanas.

[12] Atbilstoši LAPK 239.panta 7.punktam būvdarbu veikšanas laiks ir būtisks fakts, kas noskaidrojams lietā. No šī fakta ir atkarīgs tas, vai personu var saukt pie atbildības, vai arī lietvedība ir izbeidzama. Tā kā atbildētāja, izskatot lietu, nav noskaidrojusi un izvērtējusi lietas iznākumu ietekmējošu faktu, tad tiesa secina, ka Lēmums nav pienācīgi pamatots. Līdz ar to atbildētāja ir pieļāvusi būtisku procesuālu pārkāpumu, kas varēja ietekmēt lietas iznākumu. Ņemot vērā minēto, šī iemesla dēļ Lēmums ir atzīstams par prettiesisku un ir atceļams.

[11] Tā kā tiesa secināja, ka lietā nav noskaidroti visi būtiskie lietas apstākļi, tad būtu pamats lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai. Taču LAPK 239.panta 7.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja līdz

administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi. Tā kā sprieduma sastādīšanas brīdī ir pagājis LAPK 37.pantā paredzētais 4 mēnešu termiņš no pārkāpuma izdarīšanas brīža, tad lietvedība lietā ir jāizbeidz.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.–251., 253. un 289.–291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt *G.V.* pieteikumu par Ādažu novada domes Administratīvās komisijas 2008.gada 25.septembra lēmuma Nr.B68-28/32 atcelšanu.

Atcelt Ādažu novada domes Administratīvās komisijas 2008.gada 25.septembra lēmumu Nr.B68-28/32 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.EM 800821) no tā pieņemšanas dienas un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) A.Kovaļevska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese_____A.Kovaļevska
Rīgā, 2010.gada 13.oktobrī